KULTURÁLIS HÍRMONDÓ

Az Öveges József ÁMK kiadványa

2012. 7. évfolyam 7. szám

Tisztelt Olvasó!

Az andráshidai Öveges József Általános Művelődési Központ 2011. évi Kulturális Hírmondójának olvasása alkalmából köszöntöm.

Az elmúlt esztendőben ünnepeltük Andráshida első írásbeli említésének 800. évfordulóját. A nagyszerű ünnep egész évünket bearanyozta, s a rendezvénysorozatra méltán lehetünk büszkék. Az ember életében ritkán adatik meg, hogy hasonlóan nagy ünnepnek lehet aktív részese.

A 800 éves múltunk bizakodással kell, hogy eltöltsön bennünket. Reményt kell, hogy adjon a mai erkölcsi válsággal, gazdasági nehézségekkel teli években. A település sok nehéz próbatételt, háborút, világválságot, katasztrófát élt meg az elmúlt évszázadokban. Kellő alázattal, összefogással, hittel mindig sikerült a gondokból kilábalni. A mai nehéz időkben is erre van szükség: összefogásra, az elesettek megsegítésére, a kemény, céltudatos munkára.

Minden település életében fontos szerepet játszik az óvoda, az iskola, a művelődési ház. Nem véletlenül. A világ valamennyi nemzete jövőjének záloga a felnövekvő ifjúság, a gyermekek.

Örökérvényű megállapítás:

„Ahol van templom, ott van áldás, s van hit
Ahol van iskola, ott van remény, s van jövő.”

Településünknek van egy több száz éves temploma, s 127 éves az iskolája. E két épületet régóta „birtokolja” a helyi közösség, s ezáltal tudja, hogy a nehézségekben is van áldás, van remény, s lesz jövője is.

Az Öveges József Általános Művelődési Központ közössége magáénak vallja a költő gondolatait: *„Egy lángot adok, ápold, add tovább…”*

A mindennapi munkánk során mindig arra törekszünk, hogy gyermekeinket a jó irányba terelgessük. Segítjük őket abban, hogy a későbbiekben olyan felnőttekké válhassanak, akik szeretik hazájukat, szívükön viselik a családi örökséget, tudják helyüket, s akik egészséges, tartalmas életet tudnak élni. Van hitük, tartásuk, igényük a jobb és szebb jövő megvalósítására.

Az intézmény sokszínűsége kiváló lehetőséget biztosít a gyermekekkel való foglalkozáshoz, a környezet művelődési igényeinek kielégítéséhez.

Egy év elteltével ismét számot kell adnunk: mire jutottunk, megvalósítottuk-e elképzeléseinket, álmainkat, többek lettünk-e, vagy csak a mának élünk, vegetálunk? Gazdag évet hagyunk magunk mögött. Városismereti túrán, szüreti felvonuláson vettünk részt, báloztunk, amelyen megcsodáltuk végzős tanulóink bécsi keringőjét, farsangoltunk, májusfát állítottunk, jótékonysági gálát, tanulmányi, sport, kulturális versenyeket rendeztünk, csak hogy néhányat említsek.

Az intézményünk fennállásának 125. évfordulójára megjelentetett könyvben így fogalmaztam:

„Együvé tartozunk. Közös a „gyökerünk”, biztató a jövőnk, csak közösen, egymást segítve kell érte tennünk.”

Kívánom, hogy Andráshida, Erzsébethegy, Vorhota, Hatháza és az Öveges József ÁMK a jövőben is – együtt, egymástól elválaszthatatlanul – tudja szolgálni a közösséget, a felnövekvő nemzedék kibontakozását.

Köszönünk minden segítő szándékot, támogatást, amelyet „nagycsaládunktól”, Önöktől kaptunk.

Kérjük Önöket, bizalmukkal a jövőben is tiszteljenek meg bennünket.

Domján István
az Öveges József ÁMK igazgatója

Szülői szemmel

800 év … Emberöltőkben mérve meglehetősen hosszú időnek tűnik, a történelem egésze szempontjából azonban csekélység. Ennyi idő telt el azóta, hogy ezt a települést először említették írásos formában.

Nagy valószínűséggel nem vagyok egyedül az Andráshidán felnőttek, az ide betelepültek vagy épp a gyermekeik számára az Öveges ÁMK-t választott szülők körében sem, akik erről a tényről legfeljebb ennyit vagy ennyit sem tudtak. Mostanáig. Nagyon érdekes és egyben jó érzés volt, amikor az ünnepi szoboravatón körülöttem volt iskolatársakkal, néhányuk szüleivel, nagylányommal, pedagógusokkal, Zalaegerszeg város képviselőivel és még sok érdeklődő emberrel *együtt* néztem lelkesen az ovisok műsorát. Ugyancsak példa értékű és szerintem mindenképpen folytatnivaló az a rengeteg munka és odaadó felkészülés, amit gyerekek, tanárok, andráshidai polgárok *együtt* fektettek a 800 esztendőt bemutató történelmi játék megalkotásába és előadásába. Azok, akik ezeken a rendezvényeken és az évente látogatható számos rendezvényen, programon részt vettünk, olyan *közösség* voltunk, ami máskor, máshol, akaratlagosan biztosan nem jön össze. Mindez egy olyan időszakban, gazdasági környezetben jött létre, amikor mindenkinek menedzselnie kell magát, ahol minden család apró gazdasági társaságként kell, hogy működjön a túléléshez, vagy ahol hozzáértők még az unió létjogosultságát is megkérdőjelezik. Sokunknak tényleg se ereje, se ideje egymással, a másikkal foglalkozni. Ezeken a megmozdulásokon mégis az az érzés keríti hatalmába a jelenlévőt, hogy egyre inkább újra felébredni látszik az emberekben egy alapvető igény: a vágy az *együvé tartozásra*, *a közösségi létre*, a *beszélgetésre*… s míg körülöttünk egyre nagyobb és nagyobb közösségek is felbomlanak, alulról szerveződve újraépül – remélhetőleg – ez a *kapcsolat*rendszer. Hogy ne a *túlélés* legyen az egyetlen cél …

Nekünk szülőknek több szempontból pozitív ez a törekvés. Olyasvalamire tanítja gyermekeinket, amit csak ettől az életkortól folyamatosan érdemes és amiből egész életükben meríthetnek. Másrészt mi magunk is valóságos „klubéletet” élünk ilyenkor, hisz hol máshol volna időnk *együtt* lenni, beszélgetni, *kapcsolatot* építeni – egy olyan közegben, ahol számos téma, öröm és probléma közös. Egy szintén ÁMK-s anyukával beszélgettem nemrég erről, és nagyon találóan foglalta össze mindezt, remélem, megbocsájtja, ha megosztom az olvasókkal. A mondat így szólt: „De hisz' ezért írattuk ide a gyermekeinket, nem?”

Véleményem szerint a kérdés nem szorul válaszra. Mindaz, ami az ÁMK-ban és *együtt*esen a faluban történik, mindenképpen plusz érv az iskolát, óvodát, lakhelyet, *közösséget* választani kívánók számára.

Törgyekesné Baráth Krisztina
SZM elnök

Az óvodások gyermekjátékokat adtak elő a zárórendezvényen.

A 800 éves évforduló

A szüreti felvonuláson együtt vonultunk a városi fúvósokkal.

Örülök, hogy az elmúlt évben részese lehettem a 800 éves évforduló rendezvényeinek.

Nagy élményt jelentett számomra a gyermeknapi történelmi verseny s a baranta bemutató. Érdeklődéssel figyeltem a sok kis apróságot, amint a népi játszóházon foglalatoskodtak, s milyen élvezettel csúsztak le az óriáscsúszdán.

A Szent Iván-éji bográcsozás, az azt követő bál már több éve ad lehetőséget a felnőttek számára a kikapcsolódásra.

Első alkalommal ünnepeltünk közösen augusztus 20-án a templomkertben a délelőtti ünnepi szentmise és a Szent István-szobornál lévő megemlékezés után. A délután folyamán nagyon szép hangversenyt adtak a városi zeneiskola tanárai, növendékei.

A szüreti rendezvényünk legnagyobb eseménye a Csoda-szarvas-életfa átadása volt, amelyen én is szerepeltem. A nap a felvonulással folytatódott, és szüreti mulatsággal ért véget.

A legszebb rendezvény azonban a Szent András-napi volt. A szoboravató és kiállítás-megnyitó után az ünnepi műsor keretében időutazást tettünk a honfoglalástól II. András király koráig, az andráshidai vitézek (Fábián és Vince) birtokadományozásáig. Megismerkedhettünk még Varga Kálmán bácsi könyvével, amely Andráshida nyolc évszázadát mutatja be.

Remélem, emlékezetes marad mindannyiunk számára a 2011-es esztendő.

***Sümegi Zoé** 7.a*

Találkozás Eperjes Károllyal

Eperjes Károly magyar költők verseiből adott elő.

Eperjes Károly volt vendégünk május 7-én, szombaton a ferences testvérek szervezésében. A színművész jótékonysági estet adott az andráshidai templom felújításának segítésére. Az előadóestre az Öveges ÁMK tornatermében került sor mintegy kétszáz ember érdeklődésétől kísérve.

Eperjes Károly magyar költők verseiből adott elő, majd ezeket magyarázta, elemezte saját meggyőződésétől vezetve, így az irodalmi kalandozás mellett bepillantást nyerhettünk a színművész úr világlátásába, következetes elveibe, hitébe. Művészet és személyes vallomás – e kettő mindannyiunk lelki épülésére szolgálhatott. Babits Mihály, József Attila és a többi huszadik századi költő verseinek sorai között felderengett saját XXI. századi helyzetünk, életünk, kérdéseink. Az ezekben való helytállásra kaphattunk így buzdítást.

A művészet és a hit erejével egy nemes cél érdekében: egy templom felújítására gyűjtöttünk, ami több puszta épületnél, a szándék egy közösség lelki, hitbeli, erkölcsi tartásának megerősítését szolgálja elsősorban. Ezért hálás köszönettel tartozunk Eperjes Károly művész úrnak és mindazoknak, akik jelenlétükkel és adományaikkal megtiszteltek bennünket ezen a délutánon.

Kardos Csongor
káplán

Nekem a szüreti felvonulás tetszett a legjobban, amikor a zenekarral együtt vonultunk. A műsorok közül az ovisok és a 3. a-sok műsora volt a legjobb. Még az is jó volt, amikor a kisbíró a mondókáját mondta.

***Péteri Szimonetta** 5.a*

„Hullatja levelét az idő vén fája"

Andráshida 800 éves évfordulója alkalmából rendezett ünnepi műsor egyik szereplője voltam én is sok más osztálytársammal együtt. A próbákat nagyon élveztük, hiszen a jó hangulat mellett Andráshida történetével is megismerkedtünk. Jeleneteket láthattunk a honfoglalás, a vérszerződés, II. András király korából, így eszünkbe jutott, hogy milyen régi is a mi falunk.

A bevonuló zene minden próbán nagyon meghatott szép szövegével és dallamával, ami a magyarságról és az összetartásról szólt.

Az előadás végül nagyon jól sikerült, a legnagyobb elismerés az volt, amikor az emberek állva tapsoltak, és látszott a meghatottság az arcukon.

***Stomfai Panka** 7.a*

Időutazást tettünk a történelmi játék keretében.

2011. november 27-én avatták fel a Szent András-szobrot. Az avató után a tornateremben nagyon szép műsort adtak elő iskolánk tanulói, tanárai, az Igazgyöngy és Szélrózsa hagyományőrző csoportok. Nagy meglepetésre egy hatalmas tortát hoztak be a bemutató után, amiből mindenki kapott. Nekem nagyon ízlett. Vastag Csaba fellépése előtt egy volt Öveges-diák gitározott és énekelt nekünk. Vastag Csabát nagy örömmel fogadta a közönség. Jó számokat énekelt. Sajnálom, hogy nem tudtam autogramot kérni tőle. A koncert után az udvaron még egy gyönyörű tűzijátékban is volt részünk.

***Tóth Sára** 5.a*

Az alapítványi bálok története

A disznóvágás paródiáján jól szórakozott a közönségbál.

1962 óta működik Andráshidán óvoda. A 60-as évek szegénysége késztette az óvónőket arra, hogy anyagi támogatás reményében szülői munkaközösségi bálokat kezdjenek szervezni. Kezdettől fogva minden évben megrendezésre került az „óvodás bál". Nagy lelkesedéssel vették ki részüket az SZM tagok a szervezésben, sőt a műsorokban is aktívan vállaltak szerepet. A rendszeres próbák baráti kapcsolatokat hoztak létre. Volt időszak, amikor meghívott szereplőkkel igyekeztünk jobb kedvre deríteni a vendégeket. Az utóbbi években rendszeressé vált, hogy óvodánk dolgozói adnak elő paródiát. Pl: Hófehérke és a 7 törpe; Lúdas Matyi; Kire ütött ez a gyerek? Óvodai bohózat; Öreg néne bőrzekéje….stb. A bálok szép bevételhez juttatják még napjainkban is óvodánkat, mely a gyermekek hétköznapjait teszi színesebbé, kényelmesebbé. Modern fa asztalokat és székeket kaptak a csoportok, így minőségi eszközökkel dolgozhatnak, modern fejlesztőjátékokat próbálhatnak ki. Biztonságos udvari mozgásos játékokkal élvezhetik a szabadban töltött időt. A pénzkezelési szabályokra figyelve az óvoda is bekapcsolódott az iskola már működő „Kéz a Kézben Gyermekeinkért" alapítványához, melynek létrehozását 1994-ben Kugler László, településrészi képviselő kezdeményezte intézményünk akkori igazgatójával, Ekler Emmával együtt. Az alapítvány fő célkitűzései: az oktatás anyagi, technikai feltételeinek javítása, a tanulók idegen nyelvi tudásának bővítése, tanulmányi és egyéb versenyek szervezésének támogatása, nyertes tanulók díjazása, iskolai és más szabadidős programok segítése, diáksport szervezése, támogatása.

Az alapítvány bevételének legjelentősebb részét az évente megrendezésre kerülő alapítványi bálok adják. Farsang táján, februárban minden évben nagy várakozással készülünk az eseményre. Hagyomány, hogy mindig a végzős, nyolcadikos diákok nyitják meg nyitótáncukkal az ünnepi műsort. Ezt a kezdeti időkben a nevelők fellépése követte, amelyhez az utóbbi években a szülői munkaközösség tagjai is csatlakoztak. Mindannyiunk számára emlékezetesek ezek a vidám hangulatú zenés, táncos vagy prózai előadások. Az első évben fejünkön az „öveg"-gel, Öveges-tánccal léptünk a nagyérdemű elé. A következő bálon musicaleket énekeltünk. Szeretettel gondolunk vissza az azóta már elhunyt kedves kollégánkra, Bozó Tamásra, aki egy másik alkalommal Fejenagyot alakította Petőfi: A helység kalapácsa című átíratában. De táncoltunk Edit Piaf Milord és Motoros című dalaira is férfi öltönyben vagy éppen bőrszerelésben. Felvonultattuk a 60-as évek ruhatárát rögtönzött divatbemutatón. Később a vállalkozó szülők közreműködésével palotással, kánkánnal káprázttattuk el a közönséget. Utolsó, tavalyi mulatságunkon pedig igazgatónk főszereplésével egy paródiával léptek színre nevelőink és a szülők, mely az „Andráshidai zártosztály" életébe engedett bepillantást.

Bízunk benne, hogy az övegesi közösség összefogásával a jövőben is színvonalas, hangulatos, szórakoztató produkciókkal színesíthetjük az alapítványi bálok műsorát.

Novák Piroska Kovács Marianna
óvodai intézményegység-vezető alsós humán MK vezető

Iskolai játszóudvar született

Intézményünk apraja és nagyja régóta várta jöttét. Kicsik és nagyok sokszor keresték, nem találták. Sokszor reménykedtek, talán jövőre. Sokan kérdezték: – Lesz nekünk is játszóterünk? Egyik kisdiák fogalmazta meg a gyermeki vágyakat: – „Milyen jó lenne, ha a szünetben, délután, hétvégén hintázhatnánk, homokozhatnánk egyet!"

Sümegi László képviselő úr és Domján István igazgató úr emlékfát ültettek a játszótér avatásán.

A vágyakozást tettek követték. Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Közgyűlése a Zalaegerszegi Zöldfelületi Stratégiájának Cselekvési Tervében az iskolai játszóudvar kialakítását 500 ezer forinttal támogatta. ZMJV Műszaki Osztályának megbízásából Horváth Zsuzsanna, a Városgazdálkodási Kft. Tájépítészmérnöke elkészítette a megújításhoz szükséges projekttervet. A tervezésre kerültek a játszótéri eszközök, udvari bútorok, javaslatokat tett az udvari zöldfelület esztétikai és funkcionális fejlesztésére. A rendelkezésre álló pénzügyi források szűkössége miatt az intézmény vezetése egy helyi, de széles körű társadalmi együttműködéssel tartotta lehetségesnek a munkálatok elvégzését, kivitelezését. Két tanév tavaszán rendezett Nemzedékek Kézfogása jótékonysági gála bevételét, diákjaink felajánlásait is a játszótérre fordítottuk. Mindannyian tudtuk, egyszer megvalósul az álom. A „Kéz a Kézben Gyermekeinkért" alapítványunk, Andráshida vállalkozói, cégvezetői, magánszemélyek, családok is nagyfokú segítőszándékkal álltak a nemes ügy mellé. Mindenki erejéhez mérten, a lehetőségeiből fakadóan segített. Igazgatóként sokakat kerestem fel, s meghatottan tapasztaltam, milyen segítőkészség lakozik a helyi emberekben. Sokan pénzzel, mások gépekkel, kétkezi munkával, kapcsolataik felhasználásával, tanácsokkal, javaslatokkal, szabadidejüket nem sajnálva segítettek. Öröm volt nézni a sok tenni akarást. A munkálatok elvégzésében segítettek a szülők, diákjaink, kollégák is.

A Körmendi úton elhaladók sokszor láthatták, milyen sokan serénykednek a szépen kialakuló játszótéren. Egyre több diák állta körül az elkerített munkaterületet, s kérdezték: – Mikor készül el? Mikor játszhatunk?

S elkészült! Az avatóünnepséget nem tudta elmosni az esős idő, mintahogyan az „övegesi közösség" jó kedvét, örömét sem. Elkészült a játszótér, birtokba vehette kicsi és nagy egyformán. A játszótér nem csak az iskolásoké, óvodásoké lett, de a környék, egész Andráshida játszótere. A szépen lefestett játékok – reméljük – még nagyon sokáig hirdetik az andráshidai nagycsaládnak, a Körmendi úton járóknak:

„Összefogással, közös akarattal hegyet is megmozgathatunk, de játszóteret megvalósítani mindenképpen lehet".

A játszóudvar támogatói voltak: Andri Istvánné, Antal Imre, Apátfa Kő- és Kertcentrum Kovács Bernadett, Baki Team Kft. Baki János, Bednárik Szilárd, Fekete István, Gyöngy Fürdőszoba Szalon Ferenczi Jánosné és Tóth József, Györe Intertransz Kft. Györe János, Helsa Konfekcióipari Kft. Kiss Árpád, Horváth Csapágy Műszaki Kereskedés Kft. Horváth Csaba, Horváth Zsuzsanna Tájépítész Városgazdálkodási Kft., Húsüzem Kft. Szabados István, Kéz a Kézben Gyermekeinkért Alapítvány, Komplex Bt., Lábodi Ferdinánd, Sprint Kft. Pethő István, NASTEBAU Kft. Kovács Dezső, Öveges József ÁMK Közössége, Papp Antal, Péter Tamás, Salamon József, Sümeghy Gabriella, Szekér Transz Kft. Szekér Ferenc, Szűcs Zoltán, Tóth László és ifjabb Tóth László, Varga Ferenc, Városgazdálkodási Kft., Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Közgyűlése, Zalapack'96 Kft. Szili Károly és felesége és még sokan mások.

Köszönet mindenkinek, aki segített az iskolai játszóudvar megvalósulásában.

Domján István
igazgató

Könyvtárunk szolgáltatásairól

Intézményünk könyvtára iskolai és településrészi könyvtárként működik, ami azt jelenti, hogy mindenki igénybe veheti a szolgáltatásokat.

Legfontosabb szolgáltatásunk a könyvek kölcsönzése, de az ingyenes internethasználat is nagyon népszerű. Száz négyzetméteres alapterületen mintegy 10.000 kötet könyv áll az olvasók rendelkezésére.

A könyvtárhasználók zömét természetesen az intézmény tanulói teszik ki, akik délutánonként szívesen járnak ide olvasnivalóért. Jól felszerelt kézikönyvtárunk és multimédiás számítógépek segítik az olvasókat. Délelőttönként az olvasóteremben angol nyelvi és könyvtári órák folynak az ott található digitális tábla segítségével, délutánonként pedig sokféle program közül választhatnak az érdeklődők.

2011-ben az alábbi alkotók látogattak el hozzánk: Finy Petra, Máté Angi írónők, Takács Mari illusztrátor, a Griff Bábszínház művészei.

2011. április 4-én Finy Petrával találkozhattak a kisdiákok. Az írónő roppant népszerű a fiatal olvasók körében. Legismertebb művei a Tesó-ügy, az Ovi-ügy és a Doki-ügy című könyvek, amelyek azóta is a legolvasottabbak közé tartoznak.

2011. október 4-én 11 órakor könyvtárunk vendége volt Máté Angi írónő, a nagy sikerű Volt egyszer egy című könyv szerzője. A gyerekeknek nagy élményt jelentett az, amikor kedvenc meséiket magától az írónőtől hallhatták.

2011. november 14-én zsírkrétával és ragasztóval felfegyverkezett második és harmadik osztályosok gyülekeztek a könyvtár olvasótermében. Izgatottan várták vendégünket, Takács Marit, aki a nagy sikerű Friss tinta című könyv illusztrátora. Nem kellett csalódniuk, hiszen egy mesékkel és képekkel teli világba cseppentek az alkotó jóvoltából. Előbb vendégünk mesélt, majd a mesék megelevenedtek a rajzokon. A gyerekek nagy örömmel vettek részt a játékos foglalkozáson.

2011. november 27-én a 800 éves András-hida ünnepségsorozat keretében könyvbemutatóra került sor.

A mesék világába cseppentünk Takács Mari illusztrátor segítségével.

A Pannon Tükör Könyvek sorozatban jelent meg Varga Kálmán György Andráshida nyolc évszázada című helytörténeti munkája. A kötet alcíme Apátfától Gébártig, Bukicsától Zsigérig. A könyvbemutatón az alkotót Gyutai Csaba, Zalaegerszeg polgármestere köszöntötte, és jó hangulatú beszélgetésen faggatta a szerzőt munkája részleteiről. A rendezvény számos érdeklődőt vonzott.

Könyvtárunk nagyon szép bábgyűjteménnyel rendelkezik, amely népszerű a gyerekek körében. 2011-ben kezdte el munkáját a Kuckó bábszakkör, amely bemutatkozó előadását 2011. december 21-én tartotta.

A könyvtár gondozásában készülnek a sulitévé adásai, amelyek a könyvtár honlapján megtekinthetők. Itt további képeket és információkat találhatnak az érdeklődők.

http://www.ovegeskonyvtar.eoldal.hu

Kocsis Csaba
könyvtáros

A Kuckó bábszakkör

A Kuckó bábszakkör tagjai Edit nénivel.

2011 őszén indult a bábszakkör tíz alsó tagozatos tanulóval. Nagy lelkesedéssel kezdtük a Sündisznócska lovagol c. bábjáték tanulását. Néhány bábot és a díszletet is magunk készítettük. A bemutatót karácsonyi ajándéknak szántuk a gyerekeknek. Az olvasóteremben négyszer játszottuk nagy sikerrel. Reméljük, még sok hasonló alkalom lesz, ahol újabb és újabb bábjátékkal mutatkozhatunk be.

Szűcs Lászlóné
szakkörvezető

A média kifürkészhetetlen ördögei

Az iskola az év kezdetén több szakkört indít. Egy évvel ezelőtt, megjelent a listán a média is. A szakkör a Suli TV szerkesztéséhez nyújt segítséget, továbbá lehetőségünk van arra, hogy az iskolai rendezvényeken a kör lelkes operatőrei kamerázzanak. Így volt ez az andráshidai történelmi séta alatt is. Míg a többek állomásról állomásra haladva ismerkedtek a faluval, mi Csaba bácsi felügyeletével kocsikáztunk utánuk. Interjúkat készítettünk a felsőbb évesekkel arról, hogy a túra alatt milyen feladatokat kaptak, és hogyan érezték magukat. Többnyire féltek a kamera elé állni, de végül akadtak bátor jelentkezők. Természetesen tanáraink se maradhattak ki a szereplésből, bár rajtuk is láttunk némi lámpalázat mikor megjelentünk, és meglátták nálunk a kamerát. A legtöbb munka mégiscsak egy adás összerakása. Sok mindenre kell figyelni, hogy passzoljanak az átmenetek, a zenék és a feliratok. Míg az események rögzítésénél rengeteget bohóckodunk, itt a legtöbb idő azzal telik, hogy bosszankodunk, miért is nem sikerül egy bizonyos dolgot megcsinálni. Az idei első adás december 10-én került fel az iskola honlapjára.

A média kifürkészhetetlen ördögei! Talán ez a mondat jellemezhetné legjobban a szakkör lényegét. Nem tudhatják a diákok, mikor fogunk beállítani az órára, és esetleg milyen „őrült” ötlettel állunk elő.

Zelkó Réka *8.a*

Kerekasztal beszélgetés népi hagyományainkról

Beszélgetőtársaim: Horváth Ernőné az „Igazgyöngy" Hagyományőrző Egyesület, Sümeginé Horváth Anita a Harangrojt Gyermek Hagyományőrző Csoport, Standi Gyuláné népdaléneklő csoportjaink és Kiss István néptánccsoportjaink vezetője.

– Edit néni, mi indított benneteket több mint 16 évvel ezelőtt arra, hogy népi hagyományainkat élővé tegyétek, s megalakítsátok a népdalkört?

– A településrész asszonyai kérték, mivel a szomszéd településeken már működtek népdalkörök, mi is hozzunk létre egyet. Az Öveges ÁMK akkori igazgatója (Ekler Emma) támogatta kezdeményezésünket. Vajda Józsi bácsi szakmai tanácsai indítottak útra bennünket. Teltek a hetek, ám vezetőnk még nem volt. Így rám került a választás. Azóta próbálok a szakmai táborokban megszerzett ismereteim alapján a feladatnak megfelelni. 1999-ben bejegyzett egyesület lett a dalkör. Mai létszámunk 25 fő. Sok munkát ad e közhasznú egyesület, de számos lehetőséget is. Emellett egy keretet is biztosít a csoport számára. Új és jó dolog az életünkben, hogy a Gébárti úton bérbe kaptunk egy kis közösségi házat az önkormányzattól, amelyet közösségünk napról napra csinosít, s ahol azóta az összejöveteleinket tartjuk. Fő tevékenységi körünk azonban továbbra is az éneklés. Fontos emellett, hogy a családi kötelékeken túl közösséghez is tartozhatunk. Feladatunknak érezzük, hogy segítsük az ifjúságot. Amikor mi már nem leszünk, legyen meg a fiatalságban az igény a folytatásra. A kis óvodások, a Harangrojtosok, a népdaléneklő csoportok, a népzenészek, a tánccsoportok, az Igazgyöngy a citera csoporttal, a népi kézművességgel kiegészítve, így teljes a hagyományok ápolása, értékeink továbbvitele. Örülök, hogy ennek én is részese lehetek.

A harangrojtosok gyermekjátékai színesítették a Szent András-napi rendezvény történelmi játékát.

– Anita, mikor fogalmazódott meg benned, hogy létrehozd a Harangrojt gyermekcsoportot?

– Az Igazgyöngy tagjaként a közös fellépések, kirándulások, a közösen megélt élmények hatására, azt hiszem épp a Csorba-tó partján sétálgatva fogalmazódott meg bennem, hogy kell, hogy legyen ennek folytatása. Jó dolog, hogy az idősebb korosztály egyre szélesebb körben feleleveníti, újra szokássá teszi a népi hagyományokat, de kell, hogy ezt továbbadják a fiataloknak, akik továbbéltetik. Régen is az idősektől tanultak a fiatal generációk. Így alakult meg a Harangrojt gyermekcsoport. Az évek során egyre több dologgal foglalkoztunk, és szép sikereket értünk el. Örülök, hogy tovább tudtuk bővíteni a népszokások feleleventését a népdalosokkal, népzenészekkel, néptánccal, kézművességgel. Úgy érzem, a szokások menete, a hagyományok ismerete élővé tétele és élővé válása elég jól beépült intézményünk életébe. A közművelődési programok is e köré csoportosulnak. Egy-egy jeles nap alkalmával nagy dolgokat alkotunk. Itt volt épp a legutolsó a Szent András-napi zárórendezvény, ami fantasztikus élményt nyújtott, beleborsózom, ha rágondolok arra, hogy együtt dolgozott zenész, énekes, táncos, prózai szereplő. Ez egy nagyszerű dolog. Vagy ott volt előző években pl.: a Márton-nap, a Szent György-nap, vagy épp egy szüreti felvonulás.

A 2.a osztály néptánccsoportja fellépett a játszóudvar ünnepi átadásán.

– Mariann, úgy érezzük, hogy a népdalok megismertetése, megszerettetése a te szíved ügye is. Bizonyítja, hogy egyre több népdaléneklő csoportunk alakul.

– Valóban így van. Amikor idekerültem, itt tapasztaltam meg, hogy vannak csoportok, akik az év tematikáját, mondhatnám liturgiáját végig viszik, mint Anitáék, Edit néniék. Jó és öröm volt ebbe becsatlakozni. Elindult az énekkar szép számmal, 50-60 gyermekkel, 2. osztálytól 8. osztályig. Ebből az énekkarból „nőttek ki" az éneklő csoportok. Most már 36 gyermek az, aki valamilyen formában népdaléneklő csoportban énekel. Fiúk is, lányok is, kisebbek is, nagyobbak is, vegyesen. Ők azok, akik versenyeken, egy-egy ünnepen vagy rendezvényen megmutatják magukat. Az eszme közös: mindannyian együtt, egy célért dolgozva, a magyarságunkat megtartva építkezzünk.

Az iskolai énekoktatás alapja a népdal. Ha ott a heti egyszeri énekórában annyit el tudunk érni, hogy a gyerekek énekelnek, már nagy dolgot tettünk. S higgyétek el, ez manapság már ritkaság. Szép eredmény, hogy a társai előtt, vagy a saját örömére vagy esetleg még mások örömére énekel, és magyar népdalt énekel. Napjainkban a népdaléneklő versenyek szorgalmazzák, hogy versenyeken énekeljenek a gyermekek, a saját tájegységük népdalait énekeljék. S én ebben nagyon nagy segítséget kapok Edit nénitől, akivel a versenyek előtt megkonzultáljuk, hogy kinek mi áll jól, mit énekeljen. A fiúknak pl. egy katonadal csokor, a lányoknak egy lakodalmas ének, hát így működik.

– Tanár úr több mint 50 éve oktat néptáncot, intézményünkben ez a 4. éve. Mit tapasztalt az elmúlt 4 év során?

– Nagyon az alapoktól indultunk 4 évvel ezelőtt. Jó volt, hogy az óvodából már előtte kiválogathattuk a tehetséges gyerekeket. A heti egy órában a néptánc alapjait tudjuk megtanítani, amelyet a későbbiek folyamán bármilyen tánc megtanulása során felhasználhatnak a gyerekek. Az órák során bemelegíteni, ritmusérzéket, térformalátást mindig kell fejleszteni. Régen ez könnyebben ment, mivel a szülőknek több lehetősége volt a közös játékra, éneklésre, akár táncolásra a gyermekeikkel. Így már otthonról is magukkal hoztak egy bizonyos alapot. Az osztályok nem egyforma képességűek, így más-más szinten tartanak. Vannak tehetségek a csoportokban. Feladatunk azonban, hogy azoknak is adjunk egy alapot, akik kevésbé azok. Negyedik évfolyamon már válogatva vannak a gyerekek, látványos fejlődés 8.-ra lesz tapasztalható. Egy-egy fellépés során látni, kinek milyen a mozgása, a hozzáállása, a fegyelme. A jó az lenne, ha a tehetségesek később is

folytatnák akár a Zalában, Kiszövben, később egy-egy országos csapatban. Ehhez azonban kell a szülői segítség és biztatás. A gyermek általában a könnyebb dolgot választja, ha teheti, abbahagyja, amit idővel esetleg megbán. Később tudják majd hasznosítani az itt tanultakat. A néptánc tanulása segíti a gondolkodást, a tanulást, a tanulási módszereket bővíti, elősegíti a kommunikációt. A látókészség fejlődésével megváltozik a művészethez való viszonyuk. Egy jó néptáncost érdekel a néprajz: a viselet, a szokások, a hagyományok, népművészet is.

kinevetnek-e, megmosolyognak-e a társaim, vagy ennek ellenére is énekelek, és felveszek egy népi ruhát.

– Két típus van – vélekedik a tanár úr. – Az egyik azért műveli a néptáncot, mert a mozgásigényét ezzel fedezi. Ő ezért szereti. A másik, amikor valaki meggyőződéses magyar. Itt is van rá példa a felnőttek között. Látszik az öltözködésükön is. De nemcsak kifelé, befelé is megpróbálják élni a magyarságukat. Ők a mindennapjaikban élik a hagyományokat. Mások ezek az emberek. Szolidárisabbak, megértőbbek.

Az Igazgyöngy tagjai a Vass Lajos versenyen is megmérettették mgukat.

– A mai modern számítógépek világába mennyire „illenek" bele a hagyományok?

– A számítógép egy nagyon jó találmány. Segíti a gyors gondolkodást, a gyors cselekvést, rengeteg információhoz juthatunk nagyon rövid idő alatt általa. Nem segíti azonban a közösségek épülését, az egymás iránti együttérzést, a segítségnyújtást vagy a választékos beszédet. Úgy érzem, egy kicsit elmagányosít bennünket – válaszol Edit néni. – A népdaléneklő versenyeken nagyon sok fiatal megmutatkozik. A tanfolyamokon, ahova én is eljutok, arányában növekszik az érdeklődő fiatalok száma. Az andráshidai gyerekek a 8. osztály elvégzése után egy másik közösségbe viszik el az itt megszerzett hagyományismeretet, a népdalok, a néptánc, a népzene szeretetét.

Tegnap este egy szülővel beszélgettem, akinek ide járnak a gyermekei. Elmondta, hogy a 800 éves évforduló megünneplése milyen nagy élményt jelentett számára. Ismerősei körében is az a vélemény, hogy az alulról szervezkedés, az összefogás, a lelki egymás felé fordulás milyen fontos napjainkban, ez kell hogy megérintse a fiatalokat is.

– A színpadra állítás mellett, hogyan lehet hagyományainkat élővé tenni?

– Úgy, ahogy a szüreti felvonulást kezdettől élővé tettük az iskolai tanítók segítségével – folytatja Edit néni. – Ahogy Anitáék köszönteni járnak különféle ünnepeken, ugyanúgy, ahogy régen a gyerekek tették. A mi férfijaink regölni járnak, vagy épp a lakodalmas szokásokat élesztik fel újra. Az elmúlt években 3 menyasszony kérte, hogy őket a régi hagyomány szerint kérjük ki a családjuktól.

– Másképp gondolkoznak, másként élik mindennapjaikat azok az emberek, akik számára fontosak a népi hagyományok?

– Attól függ, milyen szinten művelik ezt – veszi át a szót Anita. – A gyerekeknél fontos szerepe van a családnak. Mi adhatunk itt egy példát, de a gyermek hazamegy. Számára elsőrendű példa a szülő. Ahol olyan családi háttér van, ahol meg tud gyökerezni ez az értékrend, akkor megmarad, ha nem tud, akkor legfeljebb megmarad egy szép emlékként. Ha egy követőnk van, lesz több is, és akkor már megérte. Ezek bizonyítják nekünk, hogy jó úton járunk.

– A családi háttér mellett nagyon fontos az osztályközösség – mondja Mariann. Az a fiatal közeg, aminek meg akarok felelni. Mi a divat abban az osztályban. Nekem is kell küzdenem olyan gyermekkel, akiknél a modern viselkedés a természetes. Hogy hogyan veszek fel egy népi ruhát, hogyan viselem, hogyan állok, milyen a tartásom. Egy kamasz gyermek számára fontos, hogy

– Mi a véleményetek azokról a modern irányzatokról, amelyek ötvözik a népdalt, a néptáncot mai pop és rock zenével?

– Amikor Kodály elkezdett gyűjteni, azt mondta „öltöztessük fel a népdalt városi formába" – folytatja a beszélgetést Mariann. – Ezért írja pl. Bartók zongorára is a gyűjtéseit. Így szerette volna megkedveltetni a polgárokkal, városlakókkal a népdalokat. Később úgy vélte, annak megfelelően adjuk elő, ahogy gyűjtöttük. Biztos, hogy van létjogosultsága, így nagyobb közeget megérintenek. Ám nagyon kell vigyázni, hogy ne menjen át ízléstelenségbe, s továbbra is tartalmat közvetítsen.

– Ehhez kellenek a hiteles előadók – folytatja a gondolatmenetet Anita. Én is pozitívumát látom ennek az ötvözetnek. Már a mi szüleink, a középkorosztály életéből is kimaradt a hagyományismeret. A mi korosztályunkból teljesen, akiket mi tanítunk, ők már az abszolút modern világba születtek bele. Kell az új információ, kell a változás, kell a mozgás. Mindenki tapasztalja, hogy az a műsorszám, amely eredeti, olyan amilyen régen volt, nem köti le sem a gyermek, sem a felnőtt közönséget. Bár sem a népdal, sem a néptánc, nem arra termett, hogy ezzel kiálljunk, szerepeljünk. Tehát nekünk is alkalmazkodnunk kell a világhoz, muszáj ötvözni azért, hogy elfogadják. Látunk erre sok szép példát.

– Ahhoz, hogy ezt a néptáncban űzze valaki, nagyon nagy előképzettségre van szüksége. Több év kitartó munkája, heti többszöri többórás próbákkal. Becsempészhető iskolai keretekbe is, de jóval később – vélekedik Kiss István tanár úr.

– Lehet-e az intézmény kínálatát tovább bővíteni?

– Ha az anyagi jólét növekedne, erre is többet lehetne áldozni. Minden évfolyamon csoport felmenő rendszerben már nem kis anyagi kiadás. Az oktató, a ruhák, a fellépések, az utazás… Fontos a vezető személye. A csoportokat ma menedzselni kell, meg kell teremteni létezésükhöz az anyagi feltételeket – fogalmazódik meg a tanár úr ajkán.

– Minden feltétel adott munkánk folytatásához – ez Mariann véleménye. Megtartani és segíteni kell ezeknek a csoportoknak a munkáját.

Anita szövi tovább a gondolatot: – Adottak a szakmai és tárgyi feltételek. A munkához megvannak a képzett pedagógusok, szélesíteni és mélyíteni lehetne, kellene. Ha mindannyiunk számára fontossá válik a hagyományápolás, ha részévé válik életvitelünknek, gondolkodásunknak, a legtöbbet tettük, ami elérhető.

Huber Klára
szabadidő-szervező

200 éve született Liszt Ferenc

A 2011-es évben ünnepelte a világ Liszt Ferenc születésének 200. évfordulóját. Az Öveges ÁMK-ban több szinten is csatlakoztunk az ünnepségsorozathoz.

Tavasszal Érd hirdetett a megyei jogú városok számára Liszt műveltségi vetélkedőt, a zenei játékok nagymestere, Varga Károly összeállításában. 5 fős csapattal (6-7. osztály) készültünk a városi elődöntőre, majd döntőre. A csapattagok elmélyültek Liszt Ferenc életrajzában, zeneműveiben, életútjának állomásaiban. A vetélkedőre külön produkcióval (ének, tánc, verbunkos ritmus) készültek. Sikeresen megállták a helyüket, a zenetagozatos iskolák között 5. helyezést értek el.

Ősszel a zenei világnaphoz (október 1.) kapcsolódóan rendhagyó énekórán emlékeztünk meg a Liszt-évfordulóról. Tavaly Erkel Ferenc, azelőtt Joseph Haydn, illetve Kodály Zoltán életútját elevenítettük fel. Az iskola szépszámú énekkara mellett szerepeltek a színjátszó szakkör tagjai, hangszeren tanuló növendékeink, s a frissen alakult tanári kórus is előadott egy Liszt kórusművet. Vendégként Vizvári Boglárka, a Pécsi Zeneakadémia magánének szakos hallgatója kápráztatott el bennünket egy Liszt dallal. Zongorán Faragó Zsuzsanna tanárnő közreműködött. Az évfordulóhoz – a hagyományokhoz hűen – kiállítás is kapcsolódott, újragondolva Liszt életútját. Korszakot áttörő, modern felfogásával mi minden is lehetne, ha ma élne? Orvos? Költő? Jazz-zenész? Tanító? Pap?

A rendhagyó énekórán fellépett az iskola énekkara.

Egy biztos: MAGYAR! Soha nem tagadta meg magyarságát, vállalta ország-világ előtt! Gyermekeinek is magyar útlevelet csináltatott! Bár magyarul nem beszélt, magyarságát tettekkel bizonyította. Koncertet adott az árvízkárosultak javára, a Zeneakadémia elnöke lett. Gyermekkorától arra törekedett, hogy hazájára dicsőséget hozzon.

Mi büszkén emlékeztünk zeneszerzőnkre.

Standi Gyuláné
ének-történelem szakos tanár

A mi iskolánkban már évek óta van népdal szakkör. Standiné Mariann néni vezeti. Nagyon sokszor és sok helyen voltunk versenyezni. Már 2. éve járok, és nem bántam meg. A csapatunk neve: Vadkörték. Ebben a csoportban kilencen vagyunk. Van egy hat fős fiúcsoport is. A nevük: Szegénylegények. Nagyon szeretjük Mariann nénit. Ez az egyik oka annak, hogy szívesen veszünk részt a próbákon. Fontos nekem, hogy megőrizzük a népi hagyományokat és a népi ruhákat is.

Szita Dorina 4.b

Népzenei rendezvények országszerte

Hagyományőrzés területén számos minőségi rendezvény zajlik országszerte.

A több évtizede zajló rendezvények igazolják, hogy az énekoktatás megcsorbult lehetőségei mellett a pedagógusok továbbra is fontosnak tartják a gyermekek közösségekben való éneklését. A bemutatók és versenyek számos tehetséges gyermekre irányították rá a figyelmet, akik azóta a népzene kiváló előadói, tanárai lettek.

A Vass Lajosról elnevezett felmenő rendszerű országos és Kárpát-medencei verseny több ezer fiatalnak és idősebb embernek ad lehetőséget a bemutatkozásra. Eddig Zalában nem volt még lehetőség ilyen rendezvény szervezésére.

A városi népdalénaklési versenyen sikeresen szerepeltek a Vadkörték elnevezésű csoport.

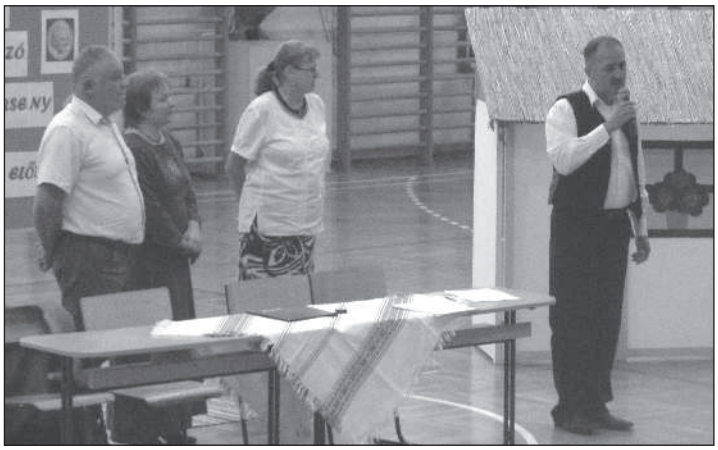

A Vass Lajos népzenei versenyen Horváth Károly, a zsűri elnöke értékeli a produkciókat.

Az Öveges József ÁMK már második alkalommal adott otthont az iskolai népdaléneklési versenyeknek, és első ízben a Vass Lajos Kárpát-medencei versenynek. A zalaegerszegi településrész intézményében és azon kívül folyó szakmai munka jól előkészítette a verseny helyszínét, hiszen az Igazgyöngy Hagyományőrző Egyesület országos sikerei és az intézmény népdalcsoportjai évek óta kiváló eredménnyel öregbítették az iskolai népzenét.

A hagyományőrzés ápolása területén nagy előrelépést jelentett a verseny andráshidai megrendezése, hiszen az előző években megjelent versenyzők száma szinte megduplázódott, és a produkciók színvonala minőségi előrelépést is mutat.

Horváth Károly
a népművészet ifjú mestere, a zsűri elnöke

Tehetséggondozás matematikából

A matematikai tehetség sok esetben korán jelentkezik. (Például Pascal, Gauss, Bolyai János matematikai képessége egészen fiatalon megmutatkozott, sőt matematikai alkotó tevékenységük is korán indult.) Ebből kiindulva az Öveges iskolában is nagy figyelmet szentelünk már kisiskolás korban a matematikai tehetséggondozásnak. Minden évfolyamon a tanórai differenciált feladatadás jelenti az első lépcsőfokot, melyet minden matematikát tanító kollégánk alkalmaz. Második évfolyamtól kezdődően szervezünk szakköri foglalkozásokat: „Manó matek" a másodikosoknak, „Észpörgető" a harmadikosoknak, „Észkerék" a negyedikeseknek és matematika szakkörök a felsősöknek.

A Zrínyi Ilona matematika verseny megyei foldulóján Kalmár Péter 4. a osztályos tanuló 2. helyezést ért el.

A kezdetek:

Az 1990-es évek elején tanítványaimmal harmadik osztályos korukban kezdtem el foglalkozni. A rendszeres tanítási- tanulási folyamatban tűnt fel, hogy sok köztük a tehetséges, matematikában gyorsabban haladó gyermek.

A tudatosan irányított tevékenység során volt alkalmam, hogy megismerjem gondolkodásmódjukat, analizáló- szintetizáló képességüket, kreativitásukat, az összefüggések felismerésének mértékét, a feladatokban való elmélyülésüket, a pontosságot, az igényességet, a figyelmük tartósságát, az érdeklődést, a kíváncsiságot, az önálló felfedezés képességét. (Mindezek a matematika tanulás építőkövei, az irányított tevékenység során fejlődnek, alakulnak, változnak.)

Az első sikeres eredmény is az 1990-es évek elejére tehető. Merics András 4. osztályos tanítványom városi 6. helyezést ért el a mostani Landorhegyi iskola versenyén. Ez az eredmény indított arra, hogy a matematikából tehetséges kisdiákokkal szakköri órákon készüljünk a versenyekre.

A siker nem váratott sokáig magára, mert egy év múlva, a következő eredményeknek örülhettünk:

Az akkor harmadikos kis tanítványaim közül a Zrínyi Ilona megyei matematika versenyen egyéniben Kovács Gábor 6. helyezett lett, iskolánk a csapatversenyben (Kovács Gábor, Csalló Edina, Takács Diána) 3. helyezést ért el. A legsikeresebb, legeredményesebb év a következő tanév, amikor az immár negyedikes tanítványok kitartó szorgalmának gyümölcse, a Zrínyi Ilona megyei matematika versenyen egyéniben Szabó Dávid 2. helyezett, Takács Diána 4. helyezett, Pahocsa Dániel 5. helyezett, Kovács Gábor pedig 8. helyezett lett. E „TOP lista" a megyei verseny 1. helyezését jelentette iskolánk csapatának. Első alkalom volt iskolánk történetében, hogy ebből a tantárgyból országos versenyre továbbjutottak tanulók. Ritkaság számba megy, hogy egyszerre a két legjobb eredményt elért tanulónk is (Szabó Dávid és Takács Diána) meghívást kapott a kecskeméti országos versenyre, ahol Dávid 21., Dia pedig 33. helyezést érte el. A ötödik évfolyam szerényebb helyezéseire is nagyon büszkék voltunk. Tehetségük sikeres továbbfejlesztésének reményében adtam tovább őket a hatodik évfolyamba. Folytatódott a sikerek sorozata, melyre már Tóth Lászlóné matematika szakos kolléganőm készítette fel a gyerekeket. Ez volt a kezdet...

Iskolánknak hírnevet szereztek szüleik és tanáraik örömére.

Szerencsére vannak kollégáim, akik szintén szívügyüknek tekintik a matematikai tehetséges tanulókkal való tanórán túli foglalkozást, az alsó tagozatban Mánfay Erzsébet tanító, az alsós matematika munkaközösség vezetője, felső tagozaton pedig a szaktanárok Hajba Ferencné, Kovácsné Renácz Teréz és Ruttkay Attila.

A 3-4. osztályos matakosok a nehéz feladatokon gondolkoznak.

Bármilyen formában is történik a matematika tanítása a tehetséges gyermekek körében, nem a tananyag bővítése illetve a később tanítandó tananyag korábbra hozása, vagy a megtanított ismeret agyongyakoroltatása a fejlesztés feladata. Nem a tantervi követelményeken való túltanítás, hanem az ismeretanyagban való elmélyülés, a többféle megoldási lehetőség keresése, a rugalmas gondolkodás fejlesztése lehet csak a kiválasztott tanulók további haladásának biztosítéka.

Büszkék vagyunk arra, hogy tanítványaink közül sokan tanultak, tanulnak tovább a Zrínyi Miklós Gimnázium speciális matematika tagozatán, s lettek, lesznek a jövő közgazdászai és mérnökei.

Az utóbbi öt év eredményei csokorba szedve megtalálhatók az Öveges ÁMK honlapján.

Salamon Edit
általános iskolai intézményegység-vezető

Színházlátogatás az élményközpontú irodalomtanítás módszereként

„Az anyagot mindenki maga előtt látja, a tartalmat csak az találja meg, akinek van mit hozzátennie, a forma a legtöbbek előtt titok." (Goethe)

Intézményünkben sok éves hagyomány, hogy a Hevesi Sándor Színházba illetve a Griff Bábszínház előadásaira látogatunk.

Az alsó tagozatos gyerekek nemcsak bábszínházba járnak, hanem a „nagyszínház" gyermekeknek szóló előadásait is látogatják. A felsős tanulók illetve a színjátszó szakkör tagjai a Deák-bérlet jóvoltából juthatnak el az előadásokra.

Az elmúlt évadban olyan élmények értek bennünket (János vitéz, Hóhullásban…,) amelyek megerősítettek abban a hitünkben, hogy a színház varázslatát kell felkínálnunk gyermekeinknek. Így teremtünk lehetőséget a művészet által felkínált megérintettségre, erkölcsi tartalmak feltárására, személyes bevonódásra.

A drámapedagógia módszereit alternatív metodikaként használhatjuk a színházlátogatások során, az előadást megelőző beszélgetésekkor és főként a mű feldolgozása során.

Ettől a módszertől remélhetjük az érdeklődés felkeltését az irodalom iránt, a gondolkodó, problémamegoldó magatartás kialakítását.

A színház iránt érdeklődő, fogékony felnőtt csak úgy válik tanítványainkból, ha már kisgyermekkorban „belekóstolgat", megízlelheti a színház közegét, élményét, varázslatos jelrendszerét.

Molnár Andrásné
tanító - drámapedagógus

„Hallottad-e hírét Bukicsának, Zsigérnek" történelmi séta

2011. november 16-án Andráshida 800 éves évfordulója alkalmából intézményünk tanulói helytörténeti sétán vehettek részt.

Az alsó és felső tagozatosok külön program szerint ismerkedhettek meg településünk nevezetességeivel és a jelenleg működő vállalkozásokkal. Ehhez segítséget nyújtott Varga Kálmán az évfordulóra írt helytörténeti könyve.

A felső tagozatosoknak térkép segítségével csoportokban, önállóan tájékozódva kellett megoldaniuk a feladatokat. A sétára feladatot kaptak az iskola médiaszakkörösei is. Akik lelkesen készítettek riportokat a helyszínekre érkező iskolatársaikkal, dokumentálva az eseményeket.

A történelmi sétán a Gébárti temetőben is érdekes feladatokat oldottak meg a diákok.

Az osztályok kétféle útvonalon, a bejelölt pontokat érintve haladtak. Az egyik út Apátfa /Zsigér/ felé, a másik Gébárt /Bukicsa/ felé vezetett.

A 7 helyen felállított információs központokban nevelők és a már említett helytörténeti könyv szerzője várta a csoportokat, megadva az információkat a feladatok megoldásához. Felkeresték a tanulók a Helsát, a Zalapack 96' KFT-t., a Horváth Kertészetet, az Apátfa Kőcentrumot, Fekete István villanymotor-tekercselő üzemét éppúgy, mint Papp Antal gazdaboltját vagy az újonnan nyílt Körmendi úti teázót. A postán gyakorolhatták a csekk- és levélfeladást is.

Az iskolába visszaérve, a jól sikerült túra végén, totót töltöttek ki, rovásírást fejtettek meg és köztéri szobrokról készült képeket raktak össze az osztályok. Az aulában kiállítottuk az elkészült munkákat, a könyvtárban pedig megtekinthettük az elkészült fotókat, videofelvételeket.

Dr. Pardavi Andorné
a felsős humán munkaközösség vezetője

A falu 800. évfordulója alkalmából versenyt rendeztek iskolánkban.

Az osztályunkat két csapatra osztottuk, így vettünk részt a versenyen. Változatos feladatokat kellett teljesítenünk. Elsőként menetlevelet készítettünk. Mivel a csapat neve Lovász volt, ezért a csizma alakot választottuk. Jól sikerült, amiért 10 pont lett a jutalmunk. Akárcsak a vaktérkép, a TOTÓ és a puzzle versenyszámokban. Utolsó, egyben kedvenc versenyszámként következett a tornatermi akadálypálya. Kúszással kezdtük, majd dobbantóról fel kellett ugrani egy zsámolyra. Nagyon élveztük ezt a két feladatot is, de a számomra legérdekesebb rész még csak ezután következett. Egy pad segítségével fel kellett mászni a bordásfalra, majd néhány méter megtétele után, szintén egy padon lemászni. A földre letett hulahopp karikákon való átfutás már csak lazításnak tűnt, pedig úgy kellett teljesíteni, hogy nem léphettünk rá a karikára. Levezetésként utoljára hemperegni kellett. A már ekkor is vidám hangulatot a 10 pont bezsebelése fokozta még tovább. Csapatunk a maximális pontszám megszerzésével 1., a másik csapatunk 3. helyezett lett. ***Temlén Máté** 4.a*

Nagyon várom vissza ezt a versenyt, hiszen izgalmasak voltak a feladatok. Sok érdekeset tudtunk meg Lovászfalváról. (Andráshida) ***Belső Mátyás** 4.a*

Az iskolánk ismét kitűnő programokkal szolgált a tanulók számára. Csapatokban túrára indultunk, hogy jobban megismerhessük Andráshida múltját. Figyelemmel fürkésztük a gyárlátogatásokon elhangzottakat, amelyek sok érdekes információt tartalmaztak. Örömmel töltöttük ki a feladatlapokat az elhangzottak alapján, hisz mindenkiben dúlt a versenyszellem. Büszkék lehetünk az iskolánkra, hogy ilyen érdekes dolgok megismertetésére is szakít időt. ***Takács Nikolett** 8.a*

Gyermekszáj

Én azért szeretek iskolába járni, mert itt van a kedvenc tanító nénim, a Lilla néni.
***Pendli Zsófia** 1.b*

Szeretek iskolába járni. Jók az órák. Szünetben sok mindent csinálhatunk. Sok piros pontot lehet gyűjteni, és tanító nénik nem mindig írják be a fekete pontokat. Nagyon kedvesek. Sok barátom is van. Finom az ennivaló is.
***Tuboly Zsombor** 1.a*

A mi iskolánkban rengeteg program közül tudunk választani. A kedvencem a néptánc, a sakk, no meg a labdarúgás. Tovább okosodhatunk a szakkörökön, amelyekből mindenki kedvére választhat. Én matek szakkörre járok. A felnőttek is eltölthetik szabadidejüket az iskolában, a zumbán, a néptánc körben, a meditációs foglalkozáson stb. Az ÁMK az év minden havában érdekes rendezvénnyel csalogat.
***Hegedüs Viktor** 3.a*

Szívesen vagyok az Öveges ÁMK tagja. Sok szabadidős tevékenységet szervez a diákok számára. Mindenki megtalálhatja a számára kedveset. Én szolfézsra és furulyaórára járok. Jól érzem itt magam. A kötélugrást is szívesen gyakolom. A néptánc a kedvenc időtöltésem. Az ünnepi műsorok is nagyon tetszenek.
***Remi Jázmin** 3.a*

Iskolánknak van futballcsapata. Én is oda járok 4 éve. Azért szeretem a focit, mert az is egy sport, sokat kell mozogni. A bemelegítésben először fogócskázunk, passzolgatunk, kapura lövünk. Az edzést Varró Dezső bácsi tartja. Az edzésen együtt vannak a harmadikosok és a negyedikesek. Szeretem, amikor tétért játszunk, olyankor nagy az izgalom. Van, amikor vesztünk, akkor Dezső bácsi azt mondja: – Nem baj, nem az a lényeg, hogy nyerjünk, hanem a részvétel a fontos.
***Molnár András** 4.b*

Nagyapám zongorista és zeneszerző volt, én is szeretem a jó zenét. Harmadikos korombban felvételiztem zongorára. Ez az én döntésem volt. A tanárom Faragó Zsuzsa néni. Nagyon szeretem, mert jó tanár. A mamámtól kaptam egy 25 éves zongorát. Jó rajta játszani. Szeretnék jó zongorista lenni.
***Orbán Mátyás** 4.b*

Az iskolai leány focicsapat két évvel ezelőtt alakult a mai nyolcadikosok kérésére. Igazgató bácsi türelme és kitartó munkánk a megyei döntőig juttatott bennünket. Az első évben kemény edzésekkel faragott belőlünk igazi csapatot. Az idei tanévben sikert sikerre halmoztunk. Ősszel városi bajnokok lettünk, majd a megyei döntőben 5. helyen végeztünk. A vidám edzések, a meccsek jó hangulata révén közösséggé kovácsolódtunk. Remélem, a foci még sok felejthetetlen élményt tartogat számunkra.
***Vaspöri Dóra** 7.a*

Már kiskoromtól nagyon érdekelt a képzőművészet világa. Amikor első osztályos voltam, a szüleim beírattak grafika szakkörre. Józsi bácsi nagyon kedves volt, és mindig segített, ha valamit nem értettem. Ez most sincs másképp. Minden gyermeknek ajánlom, aki szeret rajzolni, vagy meg akar tanulni festeni, agyagozni. Jó érzéssel tölt el, ha év végén egy szép rajzomat kiállítják az iskolában. A művészet nagy kincs, de tudni kell használni.
***Kalamár Jázmin** 7.b*

Az Erdők Nemzetközi Éve 2011

„Az erdő a világ egyetlen olyan könyvtára,
mely akkor is tudáshoz juttat,
ha csendben vagy, és nyitott szemmel jársz benne”(Madas László)

Az erdő nemcsak szép, hanem a legjelentősebb élő rendszer is: élete során oxigént termel és szén-dioxidot köt meg, hozzájárul a termékeny talaj kialakításához, kedvezően befolyásolja környezete éghajlatát, menedéket, élőhelyet biztosít számtalan növénynek, állatnak, faanyagot biztosít az építkezéshez, és végül pótolhatatlan élményt kínál mindazoknak, akik felkeresik és nyitottak titkaik megismerésére.

Magyarországon az utóbbi évtizedekben gyarapodott az erdőterületek aránya, ma már az ország területének 21%-a, vagyis az ország minden lakosára egynegyed focipályányi erdőterület jut.

A Föld erdőinek a fontosságára, azok fenntartható kezelésére és megőrzésére az Egyesült Nemzetek Szervezete a 2011-es évet az Erdők Nemzetközi Évének nyilvánította.

Iskolánk is csatlakozott az Erdők Nemzetközi Éve rendezvény sorozatához. A gyerekek versenyeken, pályázatokon bizonyíthatták, hogy mennyire fontos számukra az erdő, annak életközössége és védelme.

A felső tagozatosok „Kisvakond” csapata (Farkas Vivien, Hollós Boglárka, Vaspöri Dóra 7.a) „A zalai zöld erdőben”címmel meghirdetett a Zala Megyei Önkormányzat által támogatott megyei környezetvédelmi versenyen nagyon szoros küzdelemben a negyedik helyezést ért el. A döntőbe jutást követően bábjátékukkal nemcsak a zsűrit, hanem az „övegesi közösséget” is lenyűgözték. Diáktársaikat: Figyelj!, Viselkedj!, Csatlakozz!, Takarékoskodj!, Fontold meg!, Tanulj! tanácsokkal látták el.

Ezekkel az intelmekkel kezdték meg a Zala Megyei Jogú Város által hirdetett „Erdők Nemzetközi Éve 2011” versenyét. Az előzetes feladat megoldása után iskolánk 5 felsős és 5 alsós csapata jutott a döntőbe. A végső megmérettetésre a zalaegerszegi parkerdőben került sor, ahol terepgyakorlaton vehettek részt, majd

Az első osztály tanulói fát ültettek az Öveges-napokon.

A városi természetvédelmi versenyre beérkezett alkotásokból kiállítást rendeztünk.

játékos formában adtak számot tudásukról. A felsősök két II. és egy III., az alsósok egy II. helyezéssel tértek haza.

Tavasszal óvodásaink is csatlakoztak ehhez a programhoz egy túra keretében.

A városi versenyre készített termésképekből, levél lenyomatokból, terepasztalokból és poszterekből kiállítást rendeztünk, melyben az erdő 12 pontját állították össze tanulóink.

Az Öveges-napokon folytattuk a megemlékezést, hiszen az alsósok komplex természetismereti versenyének a témája is az erdő volt.

Az iskolanapon a környezetvédelmi – öko szakkörösökhöz Bednárik Józsi bácsi látogatott el, és erdész szemével mutatta be az erdőt.

A következő szakkörön Domján István igazgató úrral betekintést nyerhettünk a vadászok munkájába, megtudhattuk, hogy mit rejt egy vadásztarisznya. A gyerekek megismerkedhettek a vadászat eszközeivel: a vadászkürttel, a hívósípokkal, a bőgőkürtőkkel, amelyeket a bemutató végén ki is próbálhattak a gyerekek.

Programjaink zárásaként hagyományőrző céllal minden osztály egy fát ültetett, melyet tanulmányaik végéig óvnak, gondoznak.

Domján Anita
biológia - környezetvédelem szakos tanár

Az erdőlakó üzenete az embereknek

Na ide figyelj kis haver!
Nem kell más csak nyugalom,
puszta csönd és unalom.
Nem alhatunk téli álmot
az autósok nagy zajától.
Jó találmány a bicikli,
nem kell többet cigizni.

Nem elég, hogy pusztít a tűz
és tombol a szél,
az erdőt elborítja a sok szemét.
Ne szennyezd az erdőket,
mert elpusztítod az élőhelyünket!

(Vaspöri Dóra,
Hollós Boglárka,
Farkas Vivien)

A megyei versenyen elért eredményükért jutalomkiránduláson vettek részt a csapat tagjai.

Jó bor, jó gondolatok

Örömömre szolgált, hogy a városrész 800 éves történelmi évfordulójára egy civil szervezet – érdeklődési körének megfelelően – új programjaival hozzájárult ünnepségsorozatunk színesítéséhez. Mintaszerűen rendezték az Első Andráshidai Borversenyt és a szintén Első Pálinkaversenyt. Ezzel „továbbírták" a településrész történelmét. ***Sümegi László** önkormányzati képviselő*

Szervezeti életünk sokszínűségét és nyitottságát az is bizonyítja, hogy közösségünk anyagi támogatást nyújtott templomunk felújításához s a keszthelyi Georgikon Egyetem Alapítványának, hogy az évben elhunyt Dr. Bakonyi Károly szőlőnemesítő tanár, borász minél előbb emlékművet kaphasson a zalai szőlész-borász társadalom támogatásával. ***Hollósi Gyula***

A zalai „borútjaink" – Csáfordi-hegy, Csörnyefölde, Csácsi-hegy, borkóstolói és vacsorái a finom nedűkről és a szíves vendéglátásról (Sebestyén Ferenc, Dr. Bussai László, Varga László) maradnak emlékezetesek. Láthattuk a borkultúra változását is: boroshordóktól a fémtartályokig. ***Szalai Jenő***

A Sümeg-Tapolca-Szigliget-Kékkút-Köveskál kirándulásunk változatos természeti szépsége mindenkit „megfogott". Szigligeten Bedő dr. úr birtokáról a Balaton, a Káli-medence pedig Pálfi Gyula borász területéről csaknem teljesen áttekinthető, gyönyörű. ***Novák Piroska***

Erzsébethegyi 4 km-es túránk során 7 borbarátunknál vizitelhettünk. Példás szőlőművelés, tiszta pincék, szíves vendéglátás tették emlékezetessé a napot. Az érett szőlőfürtöket látva megállapíthattuk: Ez az év már jó lesz. ***Csizmadia István***

Az Erzsébet-hegyi túra után jólesik egy kis koccintás.

A 35. tagja lettem a Borbarát Körnek. Szeptember 4-én csatlakoztam a csapathoz, a túra napján. Ennyit már régen sétáltam, de jól esett. Közben régi és új barátokra találtam. Azóta egyszer sem hiányoztam az összejövetelekről. ***Felházi Sándor***

Büszke vagyok arra, hogy évközben 12 fővel gyarapodott körünk, és mindenki jól érzi magát összejöveteleinken. Talán az sem véletlen, hogy többen azt kérték: ne engedjünk a „kerek évfordulón" produkált munkánk, eredményeink színvonalából. ***Fábián István elnök***

A nótázás az éltető erőm

Nekem a nóta minden, ez az éltető erőm. A bánatomat, a víg kedélyemet így fejezem ki. A családomban az édesapám is nagyon szeretett énekelni, tudott is. Én is szeretném ezt a hagyományt folytatni. Úgy érzem, ebben a közösségben megtaláltam azt, ami hiányzott nekem. ***Bekes László***

Ahhoz, hogy megújuljak, kell az éneklés és kell a társaság is. A családom minden tagja biztatott, hogy kezdjem újra a dalolást. Így kerültem ismét dalközelbe. Bízom abban, hogy sikerül folytatnom. Én az előző dalkörben is nagyon jól éreztem magam és most is. ***Horváth István***

Igazából a népdalokat szeretem, az áll hozzám közelebb, abban érzem otthon magamat, de a társaság és a barátság miatt szívesen énekelek nótákat is. Bár nem sokat tudok, de barátkozom velük. Emellett nagyon szeretem a társaságot, örökké társasági ember voltam, aki tartozott valahova. Ezekhez a barátaimhoz is szívesen tartozom. ***Antos Gyula***

Nagyon szeretem a cigányzenét, imádok táncolni, szeretem a slágereket kikapcsolódásként. Egy jó társaságban jó a hangulat. Napközben is szoktam dúdolászni. Ha gondom van, nótázok. ***Szalai János***

Válásom után kerültem a dalkörbe, s akkor a fájdalmamat énekeltem ki magamból. Éreztem, hogy együtt éreznek velem a társaim, bár nem ölelgették a vállamat, de, hogy velük énekelhettem, sokat jelentett. ***Sárközi Mihályné***

A jó pap is holtig tanul

A mi korosztályunk, a nyugdíjasok már kevés helyre járunk el. De jó kimozdulni otthonról, hogy együtt legyünk, beszélgessünk, barátkozzunk. Színfoltja életünknek a gazd'asszony kör. ***Zsuppányi Edit***

Kell a közösséghez tartozás. Az előadásokból sok hasznos információhoz jutunk, amelyeket aztán fel tudunk használni a mindennapi háziasszonyi teendőink kapcsán. Én ezért járok a gazdasszonyok közé. ***Takács Lajosné***

Egyazon korúak, ám mégis sokfélék vagyunk, így sok minden érdekel bennünket, sok mindenre vagyunk kíváncsiak. A sokféleségünket osztjuk meg egymással, és gyarapítjuk tovább különböző témákban ismereteinket. ***Harmatos Lászlóné***

A mondás szerint: a jó pap is holtig tanul. Mi is sokat tanulunk egymástól. A gazdasszonyok foglalkozásain sok új, ötletes és hasznos dologról hallhatunk. ***Salamon Frigyesné***

Kiadó: Öveges József ÁMK Igazgatósága Zalaegerszeg, Iskola u. 1.
Felelős kiadó: Domján István igazgató
Felelős szerkesztő: Huber Klára szabadidő-szervező
Elérhetőségeink: Tel.: 92-596-693 30-73-70-606
Honlap cím: www.ovegesamk.hu
E-mail cím: kultura@ovegesamk.hu
Készült: 1000 példányban a Göcsej Nyomdában
A lap megjelenését támogatta:
Andráshida Településrészi Önkormányzata